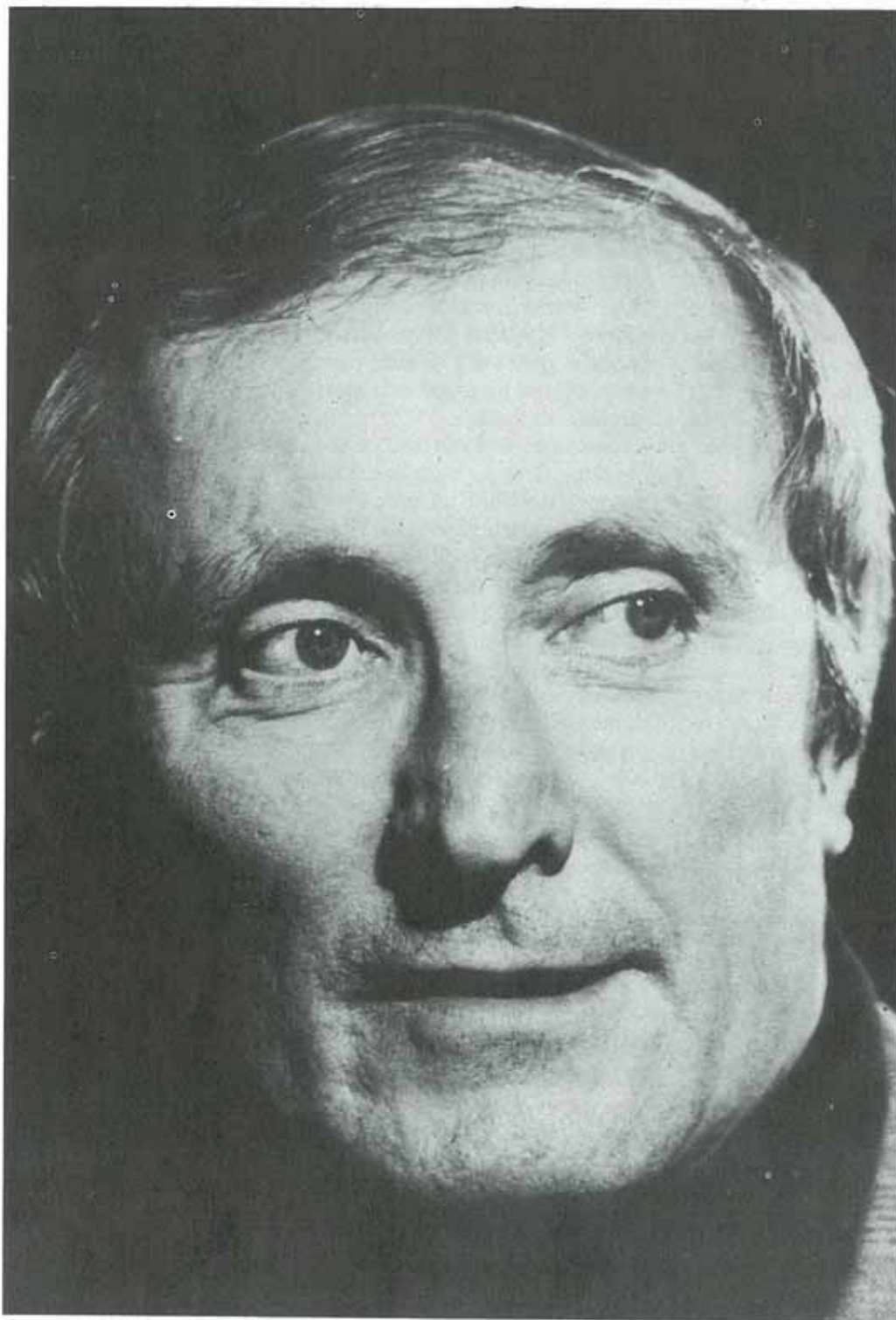

Informationsbladet

KÖRLEDAREN

nr 4 • 89

Ward Swingle - kommer till Örebro

Världsungdomskörens stolta skepp gick i kvav!

Vi inom körrörelsen brukar ju oftast navigera i något så när lugna vatten. Våra projekt försöker vi lotsa förbi kända grund och grynnor. Vi får anslag från de vanliga ställena, vi vet hur många vi kan förväntas samla till evenemangen, vi håller oss till den gedigna körrepertoaren. Men några av oss vågar ge sig ut på farligare vatten.

Projektet "världsungdomskören" kan liknas vid ett skepp som med Stefan Sköld som kapten och Thomas Caplin som styrman gav sig ut på en vådlig seglats. Man seglade iväg för fulla segel. Själva idén var djärv och bra - att samla ungdomar från hela världen i en gemensam kör. Noggrant valde man ut sångarna, låt vara att de inte representerade mer än ett tjugotal länder. Och ur de första dagarnas repetitionsarbete kunde också skönjas konturen till en verkligt bra kör. Och känslan för den goda saken fanns också - gemenskap över gränserna (Se vidstående brev).

I idén låg att spränga ramarna för vanligt körkonserterande och försöka nå ut till en större publik. Projektet tog därför ett stort kliv ut i nöjesvärlden. I det koncept som skapades hamnade man långt från den gängse körrepertoaren. Kända artister engagerades, nya verk skrevs inom musikal- och rockgenrerna, stora konsertarenor bokades in. Detta var djärvt - men var det rätt?

Körmusikens styrka ligger i den kraft

som kommer inifrån, från sångarna själva. Om de kan bära fram något - i detta fall budskapet om global enhet och framtidshopp - som sedan kan byggas ut till rätta proportioner får man ett äkta engagemang. Det fanns en kraft i denna kör, men den kom inte helt till sin rätt i den nuvarande formen.

Men så kommer vi till de stora undervattensreven - den farliga navigationen. De stora artisterna, de för körsammanhang frikostiga sponsorererna gav hela skeppet en kraftig vind i seglen. Men på de öppna vattnen finns oberäknliga vindkantringar. Med de stora artisterna kommer de snaskiga kvällspresskribenterna, de stora rubrikernas tidningar. Det började skrivas om den osäkra navigeringen - vindarna blåste hårdare och hårdare och med dunder och brak sattes skutan på grund och kunde inte fortsätta sin färd.

Kapten tog ett klokt beslut som inte fortsatte färden, men det kvaddade skeppet stod fast på grund och med det 110 ungdomar långt hemifrån. Lyckligtvis gick ordinarie sjöräddning ut. De annars så skändade statliga inrättningarna såg till att koristerna skickades tillbaka till sina hemländer. Sammanfattningsvis. Idén, kärnan, finns kvar nämligen kören med ungdomar från olika länder. Det vore olyckligt om hela denna idé skrinlades. Låt oss verkligen hoppas att det blir en fortsättning, att skeppet kan

repareras. Då är det kanske nödvändigt att navigera i lite lugnare vatten - att inte ta till de allra största kommersiella svängarna, inte ta de stora ekonomiska riskerna, utan koncentrerar det hela till kören själv och dess repertoar och kvaliteter. Självklart fortfarande med de globala motton som bar fram idén från början.

Christian Ljunggren

Word Youth Choir 1989

En kör bestående av 106 unga människor från 19 olika nationer, som var nio till fem dagar samlade samman i en sin gemenskap så att man kunde höra och utvärdera av de bästa körsångarna från nationerna från byggnade av enastående körklang. Det är en fantastisk känsla att skapa en sådan underbar körklang med människor från olika kulturer. Kören blev till ett sällskapsinstrument som fungerade tillsammans utan blick och oavsiktligt. Även om det nu blev så att kören fick ställa in sin turné pga några få medlemmars oavsiktliga så var kören en enastående upplevelse. Publikerna i Stockholm blev rörd över kören som i gemenskap.

"Global Unity and True Hope" ville frambringa hopp för hela världen. Tyvärr blev det ej möjligt att frambringa detta budskap med denna ungdomskör till fler människor.

Enkel och personlig fick poplåt att skapa en "Körsångens" hopp om att både sluta ge de bästa framtidsbudskap till hela världen genom en kändis uppfyllning. Men, vi vet att vi vill fortsätta att kämpa för att kören ska fortsätta nästa år att vi ska åter ses.

"Global Unity and True Hope"
Orlando Jonck Tyskland

Ny adress och telefonnummer till FSK!

Föreningen har sina lokaler (sitt rum) hos Svenska Rikskonserter, Schönfeldts gränd 1, i Stockholm. Det är en tidsbegränsad placering, som är knuten till Världssymposiet nästa år. Hur länge vi kan stanna där vet vi inte. Telefonnumret till oss (inkl. vår anslutning på Sv. Rikskonserter) är: 08/791 46 83. Här finns en telefonsvarare - vilket är det bästa sättet att nå oss i föreningen.

Alltså: Ring

08 - 791 46 83

Körledaren

Utgivare

Föreningen Sveriges Körledare

Adress

Schönfeldts gränd 1

111 27 Stockholm

Telefon

08 - 791 46 83

Redaktör och ansvarig utgivare

Christian Ljunggren

Redaktionsgrupp

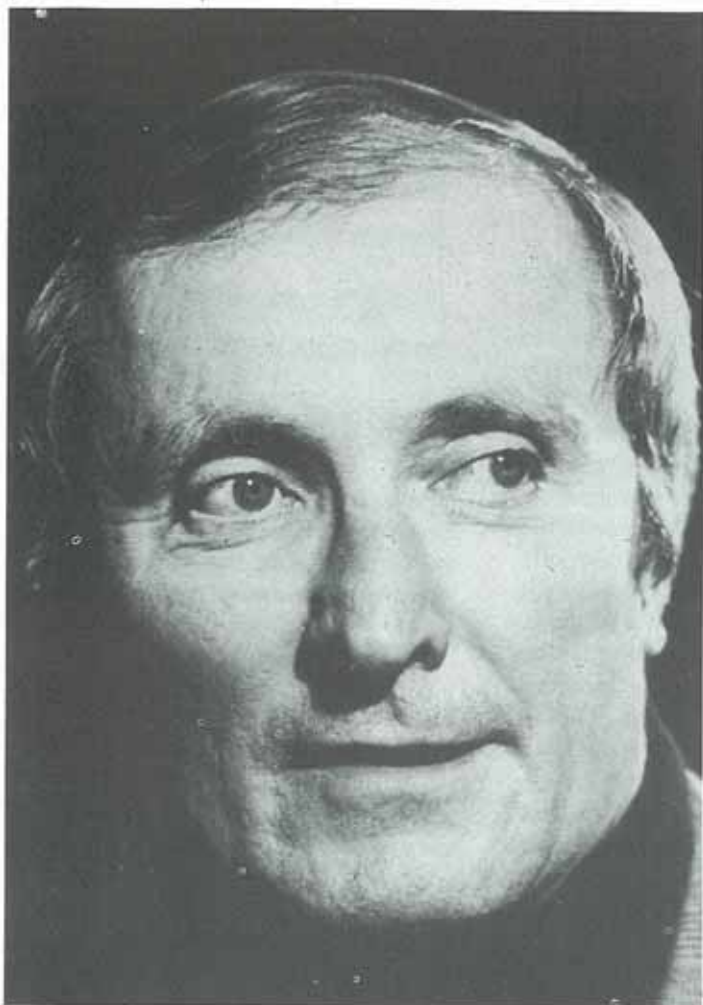
Anders Colldén, Mats Kästel,

Christian Ljunggren och

Majsan Ågren

Två internationella profiler i Örebro!

Ward Swingle

Ward Swingle fick sin första skolning i en mycket bred musikalisk utbildningsmiljö. I hans hemstad Mobile i Alabama växte han upp med ljudet av genuin svart jazzmusik och fick också spela med i ett av de stora jazzbanden innan han gått ut skolan. Han tog sin examen vid konservatoriet i Cincinnati och studerade piano för den berömde Walter Gieseking i efterkrigstidens Frankrike.

Det var i Paris på sextioalet som han tillsammans med några vänner bildade gruppen Double Six. Scatsångtekniken från denna grupp (alltså att sjunga jazz ordlöst) tog han och använde sig av i främst Bach-stycken och bildade gruppen Swingle Singers, som med en gång fick världsberömmelse och vars tidiga inspelningar vann fem Grammys.

Swingle Singers upplöstes 1973 och Ward Swingle flyttade till London där han bildade gruppen the New Swingle Singers. Den nya gruppen utökade repertoaren till att gälla även rent klassisk körrepertoar och avant-garde, men sjöng fortfarande också jazz-arrangemang. Med denna grupp har Ward Swingle turnerat runt världen.

1984 flyttade Ward Swingle tillbaka till Amerika. Han är fortfarande artistisk rådgivare och arrangör för gruppen i London, men ägnar sin mesta tid åt seminarier och publiceringsverksamhet.

John Rutter

John Rutter föddes i London 1945 och fick sin första musikaliska utbildning som "chorister" vid Highgate school. Han fortsatte att studera musik vid Clare College, Cambridge, där han skrev sina först publicerade kompositioner och dirigerade på sina första grammofon-skivor - fortfarande som ung student.

The Falcon blev hans första stora verk för kör och orkester och framfördes första gången i Cambridge 1969. Vid ungefär denna tid inbjöd Sir David Willcocks honom att hjälpa till med andra delen i serien Carols for Choirs, ett samarbete som fortsatte i tredje och fjärde delen och kulminerade i 100 Carols for Choirs, som publicerades 1987.

Hans komponerande har omfattat både stora och mindre körverk, en mängd orkesterverk, en pianokonsert, två barnoperor, musik för TV, och specialmusik skriven till grupper som Philip Jones Brass Ensemble och the King's Singers. Hans Requiem, som uruppfördes 1985 har blivit framfört i många delar av världen.

Från 1975 till 1979 var han Director of Music vid Clare College, Cambridge, vars kör han ledde. Sedan han slutat vid Clare College ägnar han mer tid åt komposition och olika frilansaktiviteter. Han bildade gruppen Cambridge Singers med vilka han gjort en mängd skivinspelningar. Han gästföreläser ofta i USA och Europa.

Passionshistorien skildrad i musik - ja det betyder för de flesta bara en tonsättare! Bach. Dominansen för Bachs Matteus- och Johannespassioner inom ett musikaliskt fält har ingen motsvarighet på något annat musikaliskt område. Symfoniorkestrar spelar inte bara Beethovens nia och Mozarts Jupiter-symfoni. Operascener sätter inte bara upp Trollflöjten och Mästersångarna. Men viljan att ta upp andra passioner än Bachs är inte stor. Eller är det kanske så att det inte finns några andra av värde? Här skall vi ge ett exempel på en passionshistoria satt i toner som nästan aldrig framförs och samtidigt fråga oss varför det är så.

HÄNDELS Brockes- passion

Händel skrev i slutet av 1710-talet en passion, som brukar gå under namnet Brockespassionen. Själv lyssnade jag på en tjeckisk inspelning av verket för ett par år sedan och blev tagen av all den högklassiga musik som välldes ur högtalarna. Och naturligtvis är det så att det finns mycket musik just från barocken som man plötsligt fattar bara för att den framförs på "rätt" sätt. Man upptäcker att det finns liv och innehåll i musik som musikforskare och andra som bara bläddrat i samlingsutgåvor inte har kunnat läsa sig till.

Brockespassionen har fått sitt namn från Barthold Heinrich Brockes - poet, politiker och känd person i sin tid. Han satt i senaten i Hamburg. Brockes var enligt utsago en mycket lärd man. Men också mycket gripen av pietismen. Han ville med sin passion levandegöra och dramatisera den bibliska texten. Men också sätta känslorna i svall. Den stränga bibeltrogna stilen från Schütz passioner var sedan länge glömd. Nu skulle det vara dramatik och känsla. Hans passionstext tonsattes av flera tonsättare vid sidan av Händel - Keiser, Mattheson och Telemann. Varför tog sig då Händel an Brockes text?

Troligen kände Händel Brockes från Halle. Brockes ordnade små hemkonserter och det är troligt att Händel deltog i dem. Händel kan också ha

fascinerats av Brockes på sin tid mycket kända text. Att Händel sedan inte framförde sitt verk i England eller överhuvud taget inte fortsatte i denna tradition, beror säkert på att detta tyska passionsdrama inte alls passade i den engelska traditionen. Bach däremot lär ha kopierat hela Händels passion. Och inspirerats av den!

Även för oss kan Brockes "grepp" kanske ge en ny upplevelse av passionsdramat. Låt vara att mycket av texten är pietistiskt svulstig. Men ur dramatisk synpunkt får t.ex. här Jesus framstå som en levande person. Han kommenterar sitt öde. Han lever ut känslorna i örtagårdsscenen, så som vi i vår fantasi kan tänka oss att han gjorde. De kommenterande ariorna sjungs av "den troende", som alltså reflekterar - precis som hos Bach - över den scen man just har hört. Brockes har också lagt in koraler som vilopunkter här och var i passionen. Händels musik är en spelande flödande barockmusik. Ariorna ofta antingen visartat enkla, sprudlande opera-mässiga eller sirligt raffinerade. Musiken skiljer sig väsentligt från de senare oratorierna. De tunga stora körsatserna finns inte och inte heller de stora "djupsinniga" ariorna från t.ex. Messias.

Men denne sprödare Händel är också attraktiv och ger i sina bästa stunder passionsdramat en omedelbarhet och innerlighet, som åtminstone jag inte har träffat på någon annanstans. Vad är då Brockespassionens svagheter. Ja, den främsta är nog verkets något enahanda storform, där arior följer på arior i en, om ock av evangelistpartiet avbruten, kedja. Körsatserna är inte så omfattande som hos Bach eller senare hos Händel. Men där finns vackra och intressanta saker för en kör att bita i.

Texten är naturligtvis i svulstigaste laget. Men samtidigt är det något intressant med att den inte slaviskt följer någon bestämd evangelist utan är en fri poetisk bearbetning av berättelsen. Den inledande sinfonian låter mest som en sinfonia vilken som helst från barocken och har ingen egentlig passionskaraktär. Man kan därför gärna börja direkt med inledningskören, som är verkligt slagkraftig och, ... ja låt oss gå igenom verket och visa på några av de intressantaste satserna.

Den inledande kören, som sagt, är intressant. Med dubbelpunkteringar som gisselslag mot körens intensiva utrop:

Nattvardsscenen följs av den första koralen, som bärs upp av en mycket vackert flödande instrumentalsats - i sin enkelhet en av de finaste satserna. Den mest omtalade scenen i Brockespassionen är örtagårdsscenen. I två arior uttrycker Jesus sin förtvivlan. Ångesten illustreras av fiolerna i staccato: svettdroparna faller till marken. I en underbart visartad liten aria kommenterar sopransolisten. Och strax därefter följer en skildring av de sovande lärjungarna, som mot morgonen väcks av Jesu röst. Strax kommer scenen där Jesus tillfångatas. Och kören gestaltar folkmassan: "Han måste dö".

Denna textnära körsats återfinns både i oratoriet Deborah och i en av Chandos-anthems. Ja, över huvud taget är det så att Händel använt sig av musiken i många av sina senare verk. Nästan alla satser återfinns i någon form i senare verk. Förutom i Deborah och Chandos-anthems, i oratorierna Esther och Athalia, i Caesar i Egypten, i Acis och Galatea, i Utrecht Te Deum. Det verkar som om Händel när han nu inte hade någon lämplig "användning" av verket i England, ändå inte ville lägga den fina musiken bakom sig utan låter den klinga i senare verk.

Tillbaka till Brockespassionen. Nr 27 ett arioso för sopransolo, fagotter, stråkar och solooboe är också en liten pärla. Över huvud taget är ariorna korta och bryter inte "handlingen" alltför mycket utan har verklighetskaraktären av kommentar.

Märkligt är att Jesus inte bara är en dramatisk person i handlingen utan också "diskuterar" sitt öde, som i den dramatiska duetten där "Den troende" uppmanar Jesus att svara på frågorna inför Pilatus, men där Jesus vänder sig tröstande till den troende. Körsatserna inför Pilatus är dramatiskt effektiva och bryter inte heller de handlingen. De följer också direkt på Pilatus frågor utan att evangelisten säger: "Då ropade folket till honom". Inte heller heter det "då svarade Pilatus honom" och så vidare.

Vi känner ju alla till Johannespassionens "wohin"-aria med kör. Även i Brockes-passionen finns det en sådan (och långt före Bach!). Sopranen följer i tankarna Jesus på hans färd mot Golgata till fiolernas hetsande löpningar och kören bryter in med utropen "wohin" - "vart då?".

Strax därefter kommer ännu en av höjdpunkterna i Brockespassionen. Även Maria har nämligen en "roll" i passionen. Och det finns en mycket vacker duett mellan Maria och Jesus "skall min Jesus möta döden, gå förlorad för min skull" följs av Jesu ord: "Nej i döden finns ett hopp, jag skall föra dig till himlen".

Stor dramatik blir det i "Den troendes" aria efter det att Jesus gett upp andan. Det är en tenorsolist, som gestaltar orden "Då öppnas en avgrund, och klipporna rämna". Arian har karaktären av en "hämd-aria" från operans värld. Men här skildras också verkligen hur avgrunden öppnas och världssalltet skakar i sin grund.

Brockespassionen slutar med en sopran-aria omgiven av två koraler. Den arian är kanske den mest genomarbetade och uttrycksfulla i passionen. "Utrop" hos sopranen understödd av stråkarna avbryter sirliga klagande slingor där solisten och en ensam oboe (utan något ackompanjemang alls) får klinga fritt:

Till sist: Under Örebro-konventet framförs Brockespassionen i en något annorlunda form. Brockes omarbetade och fantiserade över Bibeltexten, Händel själv stal friskt och "arrangerade" om satserna i Brockespassionen för att passa in i nya sammanhang. Och vi har tillåtit oss att forma om Brockes-passionen i flera avseenden. Den är förkortad och några svaga satser har tagits bort. Några körsatser är tagna från de verk där Händel använde sig av Brockespassionens musik: främst oratoriet Deborah. Allt detta för att få en hanterlig proportion på verket och höja den dramatiska pulsen. Vi framför verket i en nyöversättning på svenska. Och så gör vi hela verket på syntar förutom solister, kör, en oboe och en fiol. Men mer om det i Örebro...

Christian Ljunggren

Körlandet Estland

Enligt vetenskapsmännen finns det inget annat folkslag i Europa som har bott så länge på ett och samma ställe som just Estländarna. Förfäderna kom dit redan för 5000 år sedan. Vittnesbörd om musikutövning finns från och med kristendomens intåg. De första exemplen på estnisk folkmusik är den alliterativa verssången. Den framfördes av en försångare och en kör. Man kan alltså säga att körsången funnits med mycket tidigt och är lika naturligt för estländarna som jordbruk.

Körsång som vi förstår det i dag började spridas i början av 1800-talet. Det var under den tid då människor flyttade in i städerna och influenserna från den europeiska kulturen visade sig tydligare. Under andra hälften av 1800-talet blev körsången en av de mest betydelsefulla ingredienserna i det nationella uppvaknandet i Estland. Många sångsällskap bildades, musikklasser bildades i skolorna och de första nationella tonsättarna dök upp.

Höjdpunkten på denna rörelse var den första stora estniska körfesten i Tartu 1869. Femtioen körer och orkestrar med 845 medlemmar deltog i festivalen. Sedan den tiden anser estländare att körsång och sångfester är det mest signifikativa yttringarna av den nationella enheten och självförverkligandet.

Vid sekelskiftet utvecklades det professionella estniska musiklivet. De första estländarna gick ut konservatoriet i St. Petersburg, t.ex. M. Saar och C. Kreek. Deras körmusik bygger på gamla folkvisor och har haft en stor betydelse. De skilde också ut sig från den då förhärskande "Lieder-*tafel*"-traditionen.

Efter första världskriget blev Estniska Sångarunionen centrum för körer och sångsällskap. Vid den tiden bildades Tallinns konservatorium och musikskolorna i Tartu och

Tallinn. Många körer som Tallinns Manskör, den blandade kören "Estland" och den blandade kören "Vanemuine" nådde en hög konstnärlig nivå och började också turnera utomlands.

Gustav Ernesaks, den berömde tonsättaren och kör-ledaren, blev ledare för den estniska körrörelsen efter andra världskriget. 1944 startade han den första estniska professionella kören Den Statliga Akademiska Manskören. Andra internationellt kända körer är:

Estniska Radions blandade kör
(A. Uleoja)

Estniska filharmonins kammarkör
(T. Kaljuste)

Den blandade kören "Noorus"
(E. Uleoja)

Den blandade kören "Olevine"
(A. Sööti)

Tallinns Kammarkör
(K. Areng)

Estlands blandade dirigentkör (!)
(A. Uleoja)

Tartu Universitetets Damkör
(V. Uibopuu)

Tallinns kvinnliga lärarkör
(A. Sööti)

Estn. Vetenskapsakademins Manskör
(A. Soots)

Estn. Vetenskapsakademins Damkör
(I. Potter)

Barnkören "Ellerheim"
(H. Kaljuste)

Statliga Akademins gosskör
(V. Laul)

Den mest kända estniska nu levande tonsättaren är Veljo Tormis vars verk är påverkade av den gamla verssången. E. Magi, A. Marguste, E. Tamberg, R. Eespere, U. Sisask - är andra körtonsättarnamn att lägga på minnet. Estniska Körsällskapet, som bildades 1982 gör mycket för samarbetet med tonsättarna.

I dag är antalet sångare som deltar i de stora sångfesterna verkligen mycket stort - runt 30.000. Vart femte år äger dessa rum och då brukar var femtionde estländare komma och för att sjunga i kören och var tionde för att lyssna. 1990 äger den tjugoförsta sångfesten rum - närmare bestämt i slutet av juni och början av juli.

Förra året arrangerades också en internationell körfestival (Tallinn 88) från vilken vi rapporterade i Körledaren i ett tidigare nummer. Den typen av festival kommer också att återkomma regelbundet.

En lugn gata i Tallinn

KÖRMUSIK I RADIO - P2

Reservation för ändringar

Söndag 17 september

9.30 The Consort of Musicke framför madrigaler av Lotti och Scarlatti

Måndag 18 september

19.40 Kurt Weills Das Berliner Requiem. London Sinfonietta m fl.

Tisdag 19 september

23.35 Daniel-Lesur: Le cantique des cantiques (Höga Visan) Eric Ericsons Kammarkör.

Onsdagen 20 september

13.55 BBC Singers sjunger niördiskt (Sibelius, Lidholm, Nielsen) Dir. Kerry Woodward

23.20 The Tallis Scholars framför musik av Clemens non Papa

Fredag 22 september

11.50 Radiokören sjunger Veni Creator av Fernando Bertoni. Dir. Caludio Scimone

19.30 FRÅN KÖRLEDARKONVENTET I ÖREBRO Stefan Parkman dirigerar Danska Radions kammarkör i direksändning från Örebro Konserthus

Söndag 24 september

11.00 Operatimmen. Rautavaaras opera Thomas presenteras

Måndag 25 september

12.15 Palestrinas Marcellusmessa

13.35 Radiokören framför Mariaböner

19.30 Arrigo Boitus opera Mifistofeles

23.05 Josquin des Prez: Missa di dadi med Medieval ensemble of London

Tisdag 26 september

11.35 Claudio Monteverdis Mariavesper med Adolf Fredriks Bachkör. Dir. Anders Öhrwall

14.30 Timme Gibbons. Ingemar v. Heijne presenterar musik av Orlando Gibbons

Onsdagen 27 september

14.05 Frank Martins Ode till musiken framförs av Kammarkören

Torsdag 28 september

23.25 Leipzigs radiokör framför musik av Franz Schubert

Fredag 29 september

13.45 Carl Philip Emanuel Bachs Magnificat framförs av Stuttgarts Kammarkör

Lördag 30 september

15.00 Finsk eftermiddag presenterad av Karin Sandquist och Curt Carlsson

LÅT SÅNGEN STIGA UPP MOT SKYN !

ESTRADO BLIR DE FÖRSTA STEGEN

▭ STADIG

▭ ELEGANT

▭ HOPFÄLLBAR

ESTRADO; en hopfällbar gradäng, som är lätt att ställa undan. Varje sektion består av tre plan och tar 12-16 personer.

Be om broschyr från
MIXPORT KB
Kalenderv.6
S-175 40 JÄRFÄLLA
tel.0758/13930

Internationellt körcentrum i Namur

Som vi har berättat tidigare i Körledaren, har det funnits planer på att IFCM, den internationella körorganisationen skulle skaffa sig ett högkvarter i Namur. Dessa planer håller nu på att bli verklighet i form av ett riktigt "världens körcentrum".

Varför då just i Namur? Först och främst är Namur ett välkänt ställe för de som hållit kontakt med Europa Cantat. Två av deras sessioner har hållits i Namur, 1967 och 1982. Varje år ordnar också European Federation of Young Choirs en sångvecka i Namur. Det var också i Namur som IFCM bildades 1982.

Namur ligger centralt placerat i Europa, nämligen i södra Belgien. Man kommer dit enkelt med flyg, bil eller tåg. Bryssels flygplats ligger ungefär 45 minuters bilresa från Namur.

Det är staden Namur som har gett IFCM de finansiella möjligheterna att grunda detta centrum. Namur har gett pengar inte bara som ett engångsbelopp till lokalen utan

också som ett permanent bidrag för att hålla en stab på tre personer.

Detta centrum är tänkt att bli ansvarigt för en betydande dokumentation om världens körmusik och körliv. Ett notarkiv skall grundas. Möjligheterna blir stora att hålla internationella seminarier, work-shops och möten där.

Själva huset ser ut som ett mindre slott och ligger vackert på en höjd omgiven av en park och med utsikt över staden.

Tjänsten som Direktör för detta centrum har utlysts och vem som får jobbet kommer att beslutas i september. Troligen i Örebro, eftersom IFCM:s exekutiva utskott kommer att samlas i samband med vårt svenska konvent. Det är tänkt att detta centrum skall vara i gång någon gång i mitten av nästa år.

Adressen dit är (för närvarande)! IFCM International center for Choral Music, Rue des Brasseurs 175, B-5000 Namur, Belgien.

Vi välkomnar svenska körer till följande enastående internationella evenemang:

- Den internationella körtävlingen i Riva del Garda /Italien
29 mars – 1 april 1990
- Den internationella körtävlingen i Aten /Grekland
1 – 4 november 1990
- Schubert-tävlingen i Wien /Österrike
15 – 18 november 1990
- Våra specialarrangemang – turnéer i Ungern och Väst-Tyskland

För vidare information kontakta:

GEMO Concert & Travel Agency

Burgweg 6 • D-6301 Pohlheim/Väst-Tyskland

Tel.: 00949 6403 6619 • Telex.: 4 82 803 gemo d • Telefax: 00949 6403 68132

Två veckor kvar till konventet! Och rekordmånga anmälda!
Men det går att sistaminutenanmäla sig!
Ring i så fall direkt telefon 019/11 21 75 (Inger Martinsson)
och anmäl dig!